

rett og slett sov litt i timen, mens vi ventet på en avklaring fra det nasjonale fakultetsmøtet. Men da vi hev oss rundt klarte vi det på rekordtid. Vi ville ikke sitte igjen her og tilby en gammeldags toårig utdanning når Oslo kunne friste med tre år og bachelorgrad. Den øvelsen var også med på å gi oss både ny giv og fornyet inspirasjon her i Bergen.

Og midt oppi alt dette har vi oppgaven med å organisere den nye spesialistutdanningen, der vi ikke en gang har en spesialistklinikk. Den prøver vi nå å vri inn i tredje etasje i dette gamle bygget. Vi har det meste av pengene som skal til, men det skal planlegges og bygges om. Egentlig burde klinikken stå ferdig til høsten, men det rekker vi ikke. Men den kan være påbegynt da, og stå ferdig neste år. Vi kan ikke bare la dette huset stå som det er helt til 2009. Men erkjennelsen av at vi da får et nytt bygg, gjør at vi kan tåle noen kompromisser på litt kort sikt. Vi har jo nettopp også åpnet det nye forsknings-senteret i lokalene etter det gamle forskningslaboratoriet, så vi har en viss trening i å bygge om å bruke den plassen vi har.

– Hvordan går det med planene om å slå sammen fakultetene til et felles helsefakultet, slik det ble snakket mye om for tre år siden?

– Det ble gjort en utredning i 2001 som konkluderte nokså lunkent, mye på grunn av at Det psykologiske fakultet ikke ønsket å være med. Dessuten fant man ut både ved Det medisinske fakultet og her på odontologi, at tiden kanskje ikke var helt inne. Ved begge fakultetene var det nettopp innført nye studieplaner, og sammen med mange andre prosjekter med omstilling og omorganisering, var motivasjonen ganske laber. Men vi er meget positive til en utvidelse av samarbeidet, om ikke nødvendigvis en organisatorisk sammenslåing i nær fremtid. I stedet for å tvinge frem en sammenslåing som mange er uenige i og på et opphetet tidspunkt, er det bedre å øke samarbeidet sakte men sikkert, helt til det eventuelt på et tidspunkt ligger til rette for en naturlig sammenslåing. Odontologi er et medisinsk fag, og det er der vi hører hjemme. Vi tror at fagets utvikling vil tjene på en mer fullstendig integrering med medisin, selv om ikke alle her er enige i det. Litt forenklet er de pre- og parakliniske fagene som er mest positive til sammenslåing, mens flere

Modellen og forslaget «Frisk pust» er en av favorittene i prosjektkonkurransen til nytt bygg i Bergen. Hvem som står bak er ukjent frem til vinneren kåres 1. april.

av de kliniske fagene frykter at vi vil bli en salderingspost i et felles helsefakultet.

Det blir spennende å se hvordan det går i Tromsø, der odontologi organiseres som et institutt under Det medisinske fakultet, og der klinikken skal drives av Den offentlige tannhelsetje-

nesten. Dersom dette viser seg å være en hensiktsmessig løsning, vil sikkert både Bergen og Oslo gjøre det samme, avslutter en optimistisk lederduo ved Det odontologiske fakultet i Bergen.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

Studentene tok tak og fikk det bedre

Ann-Kristine Sara har ledet studentutvalget ved Det odontologiske fakultet i Bergen i to år. Hun synes det har vært vanskelig å få

Leder for studentutvalget i Bergen, Ann-Kristine Sara, synes problemene ved fakultetet er kommet opp i dagen og at dialogen er blitt bedre mellom fakultetsledelsen og studentene.

utvalget til å være aktivt og fungere tilfredsstillende som en faglig støtte for studentene, og at samarbeidet med ledelsen har vært dårlig. Men nå mener hun at aktiviteten er kommet opp på et riktig nivå, og samtidig føler hun at studentene blir både hørt og tatt alvorlig av ledelsen ved fakultetet.

Hva har du gjort for å få studentutvalget til å fungere bedre?

– Jeg har samlet studentene og fått dem til å bli mer aktive, og mener vi har fått et utvalg som tar tak i ting og fungerer. Jeg slipper å lede en gjeng som ikke er motivert. Nå er vi en fin gruppe på 15 som jobber for et felles mål om at studentene skal få det bedre.

– Hvilke saker er studentene opptatt av?

– Det har vært mange kliniksaker, der vi ikke har vært fornøyde med lokaler, utstyr og undervisning. De har tatt inn så sinnssykt mange studenter her. Stakkars dem, sier jeg. Det er jo ikke plass til dem. Til tider føler man at

kvantitet er viktigere enn kvalitet, samtidig som mange av studentene synes at kravene på klinikken er for høye. Vi mener at det er blitt et misforhold mellom kravene til studentene og det som settes inn av lærekrefter.

Vi har merket at det har vært mye irritasjon, men ikke helt visst hvorfor. Det har vært vanskelig å få tak i hva som er problemet. Derfor arrangerte vi et allmøte for studentene nå i januar, for å få alt på bordet. Det møtet ble også arrangert direkte som følge av at jeg tok opp problemene våre på Tannlegeforeningens representantskapsmøte i november. Da fikk jeg inntrykk av at dekanus og fakultetet her trodde at dette bare var mitt personlige syn. Men det var det ikke. Vi er et uvalg, og jeg representerer ikke mine egne synspunkter, men studentenes. For å få det klart frem, inviterte jeg til dette åpne møtet for alle studentene, der vi fikk godt oppmøte og der mange deltok i å legge føringene, og tok opp saker de mente ikke var bra på skolen. Der fikk

vi i studentutvalget, som skal jobbe videre med sakene, en veldig god hjelp.

– Hva skjedde og skjer videre etter dette møtet?

– Vi fikk opp i dagen hva misnøyen består i og har fått brakt dette videre til fakultetsledelsen. Klinikksjefen har blant annet invitert oss til et møte. Og nå føler vi at vi blir hørt og at de følger opp. Vi forstår at ikke alt kan løses med en gang, men det viktigste for oss er at vi blir møtt og at vi ser en vilje til å gjøre noe. Helt konkret er det blitt bestilt nye sesler til studentene, og vi har fått mer utstyr på klinikken. Samtidig tenker vi at så lenge vi har fått frem vår sak der mye dreier seg om at det er trangt om plassen, for lite utstyr til for mange studenter og så videre, så er det ingen vits i å klage så mye mer nå. Også vi venter på nytt bygg og opplever optimisme i forhold til det, selv om vi ikke kommer til å få oppleve å være studenter når det nye bygget står ferdig i 2009.

– Så nå er dere mer fornøyd enn dere var?

– Ja, det er vi på mange måter, selv om mange ting fortsatt er uløst. Vi har fått kommunikasjon med ledelsen og det blir tatt tak i ting som vi savner og som vi ikke synes er bra nok. Derfor er vi fornøyd. Samtidig er det viktig å poengtere at det er studentutvalget og de studentene som har stått frem som har måttet tåle kritikken som har gått på at vi har vært negative. Vi gjorde det vi var nødt til, og resultatet er at det nå skjer noe her. Det som skjer er på studentenes initiativ og vi har vist at vi vil samarbeide med fakultetet om å få det bedre. Hvis vi sammenligner situasjonen i dag med slik den var før representantskapet, der jeg sa fra for første gang og det ble allment kjent at det er problemer ved fakultet, ser vi at vi har fått det bedre, sier Ann-Kristine Sara.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi